

Buletin Săptămânal al Bisericii Sfânta Cruce
5150 Leesburg Pike, Alexandria, VA 22302
www.sfantacruz.org - (703) 671-1919
Numărul 25 / 29 iulie 2007

Duminică

Mersului pe Mare

*A noua duminică după Rusalii
Sfântul Mucenic Calinic*

Sfânta Evanghelie după Matei

(Capitolul 14, 22-34)

Și îndată Iisus a silit pe ucenici să intre în corabie și să treacă înaintea Lui, pe țărmul celălalt, până ce El va da drumul mulțimilor. Iar dând drumul mulțimilor, S-a suit în munte, ca să Se roage singur. Și, făcându-se seară, era singur acolo. Iar corabia era acum la multe stadii departe de pământ, fiind învăluită de valuri, căci vântul era împotriva. Iar la a patra strajă din noapte, a venit la ei Iisus, umblând pe mare. Văzându-L umblând pe mare, ucenicii s-au înspăimântat, zicând că e nalucă și de frică au strigat.

Dar El le-a vorbit îndată, zicându-le: *Îndrăzniți, Eu sunt; nu vă temeți!* Iar Petru, răspunzând, a zis: *Doamne, dacă ești Tu, poruncește să vin la Tine pe apă.* El i-a zis: *Vino.* Iar Petru, coborându-se din corabie, a mers pe apă și a venit către Iisus. Dar văzând vântul, s-a temut și, începând să se scufunde, a strigat, zicând: *Doamne, scapă-mă!* Iar Iisus, întinzând îndată mâna, l-a apucat și a zis: *Puțin credinciosule, pentru ce te-ai îndoit?*

Și suindu-se ei în corabie, s-a potolit vântul. Iar cei din corabie l-au închinat, zicând: *Cu adevărat Tu ești Fiul lui Dumnezeu.* Și, trecând dincolo, au venit în pământul Ghenizaretului.

Citiți din Sfânta Scriptură:

Sfânta Evanghelie după Matei: Capitolele 10, 17, 18, 21 și 22.

Faptele Apostolilor: Capitolul 5, 6, 7 și 15.

Epistolele Sfântului Apostol Pavel:

Evrei Cap 11 și 12; **Romani** Cap 15;

1 Corinteni Cap 4 și 15; **2 Corinteni** Cap 1.

Despre sfânta rugăciune

Părintele Ilie Cleopa

*S-a suit în munte, ca să Se roage deosebi.
Și făcându-se seară, era acolo singur (Matei 14, 23)*

Întrucât în Sfânta Evanghelie de astăzi se vorbește de patru ori despre rugăciune, vom vorbi acum despre sfânta rugăciune, care este numită de dumnezeieștii părinți "*maica tuturor faptelor bune*". Că precum nu putem trăi fără hrană și apă, așa nu putem trăi și nu ne putem mântui fără rugăciune. Ce este rugăciunea? Rugăciunea este vorbirea noastră directă cu Dumnezeu. Rugăciunea este viața noastră în Hristos și a întregii lumii văzute și nevăzute. Credința în Dumnezeu este izvorul rugăciunii, iar iubirea de Dumnezeu este sufletul ei.

Rugăciunea este îndeletnicirea neîncetată a îngerilor, care slăvesc fără odihnă pe Dumnezeu, cântând: *Sfânt, Sfânt, Sfânt, Domnul Savaot; plin este cerul și pământul de mărire a Lui...!* (Isaia 6, 3). Rugăciunea este cununa de laudă a tuturor sfinților din cer, începând cu Maica Domnului, care se roagă neîncetat înaintea Preasfintei Treimi pentru mântuirea noastră, a celor de pe pământ.

Însuși Duhul Sfânt se roagă pentru noi cu suspine negrăite, spune Apostolul Pavel (Romani 8, 26). Ba, Însuși Fiul lui Dumnezeu se roagă Tatălui zicând: *Părinte Sfinte, păzește-i în numele Tău pe cei pe care Mi i-ai dat, ca să fie una precum suntem și Noi!* (Ioan 17, 11).

Astfel tot cerul este în neîncetată rugăciune de laudă, de mulțumire și cerere înaintea Tatălui, începând cu Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos până la îngerii cei mai de jos. Toți laudă, "*pe Tatăl, pe Fiul și pe Duhul Sfânt, Treimea cea de o ființă și nedespărțită*". Toți se închină și mulțumesc lui Dumnezeu pentru răscumpărarea neamului omenesc prin întruparea, moartea și învierea Fiului Său. Toți se roagă pentru mântuirea noastră și a întregului neam omenesc. Rugăciunea deci, este viața, lucrarea, și bucuria veșnică a tuturor îngerilor și sfinților din cer.

Dar și pe pământ, rugăciunea de laudă, de mulțumire și de cerere, formează lucrarea de căpetenie a creștinilor, a călugărilor, a mamelor, a copiilor, și a întregii creații. Slujbele din biserică, în frunte cu Sfânta Liturghie, formează cea mai înaltă rugăciune și jertfă de laudă și de mulțumire adusă de oameni lui Dumnezeu, în numele întregului univers. Apoi rugăciunile neîncetate din casele lor, formează al doilea imn de laudă, de mulțumire și de cerere înaintea Preasfintei Treimi, după jertfa cea fără de sânge a Sfintei Liturghii.

După cuvântul proorocului David, toată zidirea laudă pe Dumnezeu, Creatorul ei, și păsările văzduhului și peștii mărilor și animalele pământului și stelele cerului și soarele și luna și norii și vânturile toate cele de sub cer (Psalm 148). Toate în frunte cu oamenii de pe pământ și cu sfinții și îngerii din cer sunt în neîncetată rugăciune întru slava Preasfintei Treimi, pentru că rugăciunea de laudă și de mulțumire este însăși viața lumii văzute și a celei nevăzute.

Să vedem cum ne învață Domnul să ne rugăm în Evanghelia de astăzi. După ce Mântuitorul a înmulțit cele cinci pâini și doi pești prin rugăciune și binecuvântare și a hrănit cu ele atâtea mii de oameni, ca să ne învețe și pe noi a face toate cu rugăciune, a silit pe ucenicii Săi să intre în corabie și să meargă înaintea Lui, la celălalt țarm... (Matei 14, 22). De ce i-a trimis Hristos pe ucenici să meargă noaptea singuri pe mare? Ca să se deprindă și ei a se ruga mai mult lui Dumnezeu, mai ales în vreme de primejdie, și ca să se învețe a se lupta cu valurile și furtuna ispitelor acestei vieți, căci marea este imaginea lumii lovite de răutate, de păcate, de boli, de necredință, de ură și de tot felul de păcate.

Dar în timp ce apostolii erau singuri în corabie și se luptau cu valurile mării, Iisus Hristos a liberat mulțimea și S-a suit în munte ca să Se roage deosebi. Și, făcându-se seară, era acolo singur (Matei 14, 23). Rugăciunea în liniște și singurătate, este cea mai înaltă rugăciune. Este rugăciunea sfinților, a sihaștrilor, a călugărilor și a celor mai râvnitori creștini. Ea se face în totală reculegere și singurătate, mai ales noaptea când nimeni nu te vede și nimic nu-ți poate fura gândul și simțirea inimii de la rugăciune. Aceasta se cheamă și rugăciunea inimii, pentru că izvorăște din inimă și se urcă cel mai repede la cer.

Mântuitorul, ca Dumnezeu, nu avea nevoie să se retragă la liniște și în singurătate pentru a se ruga Tatălui ceresc, căci El vedea și vorbea față către față cu Tatăl. Dar obișnuia uneori să se roage singur, mai ales noaptea, precum făcea de obicei pe Muntele Taborului și în Grădina Ghetsimani, ca să ne învețe și pe noi a iubi mai mult rugăciunea în liniște și cea din timpul nopții decât cea din timpul zilei. Sfinții Părinți numesc rugăciunea de noapte "de aur" pentru că noaptea mintea se poate ruga fără gânduri și imaginații. În schimb, rugăciunea de dimineață o numesc "de argint" fiind amestecată cu oarecare griji și gânduri, iar cea din timpul zilei o numesc "de aramă" pentru mulțimea grijilor și a gândurilor pământești care slăbesc mult puterea rugăciunii.

Prin rugăciunea de pe munte, Domnul ne îndeamnă la cea mai înaltă rugăciune individuală, numită de unii Sfinți Părinți "*rugăciunea minții și a inimii*".

Iar, când suntem trimiși pe cale sau grijile vieții ne înconjoară corabia inimii ca niște valuri, atunci să ne rugăm cu rugăciunea apostolilor loviți de furtună pe mare. În aceste momente, creștinii trebuie să repete psalmii lui David, să facă rugăciuni scurte pe de rost sau, mai ales, să repete cu atenție și simțire rugăciunea inimii: "*Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine păcătosul*". Aceasta este cea mai înaltă rugăciune personală ortodoxă practică de mulți sfinți și sihaștri, adică repetarea deasă, neîncetată și tainică a numelui lui Iisus Hristos. Se cheamă și "*rugăciunea inimii*".

Ne spune Evanghelia că în a patra strajă a nopții, adică pe la orele trei în zorii zilei, a mers Domnul la ucenicii Săi, umblând pe mare ca pe uscat. Când L-au văzut ucenicii de departe, "*de frică au strigat*", adică s-au rugat, crezând că ar fi vreo arătare de noapte. Aceasta ni se întâmplă și nouă. Când mergem noaptea singuri pe întuneric, pe cărări necunoscute de păduri și ni se pare că auzim sau vedem vreo nălucire sau animale sălbatice, facem ca și ucenicii Domnului, adică de frică strigăm, ne rugăm, facem semnul crucii, zicem rugăciuni scurte cu credință, din toată inima și îndată scăpăm de primejdie.

Domnul însă i-a liniștit pe apostoli prin cuvintele: *Îndrăzniți! Eu sunt, nu vă temeți!* Petru atunci, cuprins de îndoială, s-a rugat, zicând: "*Doamne, dacă ești Tu, poruncește-mi să vin la Tine pe apă!*" "*Vino!*" i-a răspuns Domnul. Dar pe când mergea el pe valuri către Hristos, "*văzând vântul cel tare*", s-a biruit de frică și îndoială și a început a se afunda. În clipa aceea a strigat: "*Doamne, mântuiește-mă!*" Iar Domnul l-a apucat de mână și l-a muștră: *Puțin credinciosule, pentru ce te-ai îndoit?* (Matei 14, 30-31).

Vedeți, fraților, urmările rugăciunii făcute cu îndoială și cu puțină credință? În vreme de primejdie și ispită nu te ajută decât în parte. Oare nu tot așa se roagă mulți din credincioșii noștri? "*Doamne, dacă ești Tu cu adevărat în cer și în inima mea, ajută-mi să vin la Tine! Ajută-mi să fac minuni în numele Tău! Ajută-mi să reușesc la examene și la servicii! Ajută-mi să biruiesc pe vrăjmașii mei și-mi împlinește dorința mea!*" O asemenea rugăciune făcută cu îndoială, fără credință vie, din interes și mai mult pentru lucruri pământești nu este primită la Dumnezeu și cu greu ni se împlinește cererea.

Să fugim de o asemenea rugăciune lipsită de credință, îndoielnică, pe care o facem numai la nevoie, când apa necazurilor ne este până la gură! Da, să ne rugăm pentru orice avem nevoie în viață, dar mai întâi să mulțumim lui Dumnezeu pentru toate darurile ce ni le-a dat.

Apoi să-L lăudăm că în veac este mila Lui și apoi să-I cerem iertarea păcatelor și mântuirea. La urmă să cerem Domnului și cele de nevoie vieții și să zicem: *"Doamne, făcă-se voia Ta!"* nu voia mea, precum ne învață *"Tatăl nostru"*.

Iar când suntem în primejdie de moarte, sau pe masa de operație, sau într-o grea încercare, atunci să facem rugăciuni scurte, de câteva cuvinte, rostite cu glas sau în taină, din adâncul inimii, cu lacrimi și credință. Adică să strigăm ca și Petru, când se îneca: *"Doamne, mântuiește-mă!"*; *"Doamne, ajută-mi!"*, cum striga femeia cananeeancă și *"Doamne miluiește-mă!"* Sau să repetăm mereu *"Tatăl nostru"*, Crezul, un stih din psalmi, ori rugăciunea monahilor: *"Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine, păcătosul!"*

Nimeni nu poate trăi, nu se poate izbăvi de necazurile vieții și nu se poate mântui fără credință tare în Dumnezeu și fără rugăciune vie, continuă, neîncetată, cum ne învață Sfântul Apostol Pavel: *Rugați-vă neîncetat!* (I Tesaloniceni 5, 17).

De veți merge regulat la biserică și veți asculta cu evlavie sfințele slujbe, mai ales Sfânta Liturghie, multe daruri veți primi în viață și de grele ispite și păcate veți fi izbăviți. De veți crește copiii în frica lui Dumnezeu și veți face casele dumnevoastră locașuri de rugăciune și de laudă lui Dumnezeu, iar nu case de ceartă, de beție și de păcate, vă va da Domnul zile îndelungate, reușită în toate cele de folos și mântuire. Iar de veți pași pe marea vieții cu îndoială, fără credință, fără rugăciune și cărți sfinte de călăuză, fără biserică și duhovnici buni, fără spovedanie și împărtășanie regulată, vă veți îneca în marea păcatelor și veți pierde mântuirea sufletului.

Să-l rugăm pe Domnul nostru, Iisus Hristos să ne întărească credința, să ne învețe cum să ne rugăm, să ne dea vreme de rugăciune și lacrimi de pocăință ca să ne închinăm și noi cu Apostolii, zicând: Cu adevărat, Tu ești Fiul lui Dumnezeu! Tu ești Mântuitorul și Salvatorul lumii! Mântuiește-ne să nu pierim, că după Tine suspină toată făptura! Amin.

Acest fragment a fost extras de pe internet, de la pagina:

http://paginiortodoxe2.tripod.com/predici_cleopa_duminici/dumin09rusalii.html

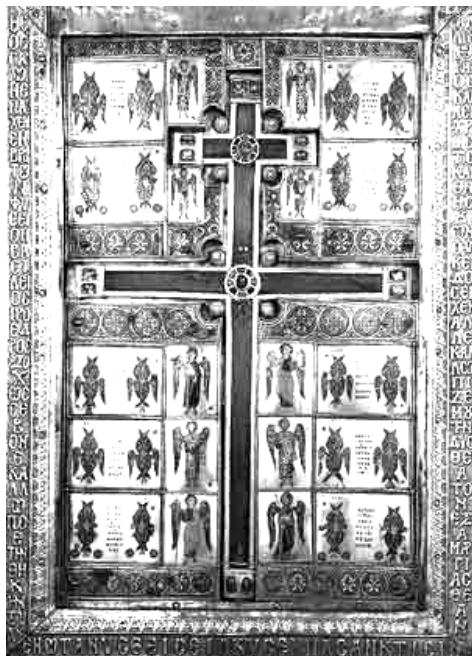
La adresa: <http://paginiortodoxe.tripod.com/>, puteți să găsiți viețile sfinților de peste an, predici ale părintelui Cleopa și o scurtă colecție de acatiste.

Vă recomandăm să citiți aceste lucruri ziditoare de suflet și care să vă deschidă inima către rugăciunea continuă către Dumnezeu.

Scoaterea Sfintei Cruci

În luna august, în ziua întâia, se face pomenirea scoaterii cinstului lemn al Cinstitei și de viață făcătoarei Cruci.

Era obiceiul la Constantinopol în această zi de a scoate Lemnul Sfânt al Cinstitei și de-viață-făcătoarei Cruci din palatul imperial în procesiune până la catedrala Sfânta Sofia, la care participau mulțime de preoți și diaconi, care o tămâiau pe tot acest drum. Procesiunea se oprea pe parcurs la o fântână cu un baptisteriu, unde se făcea binecuvântarea apei, pentru ca apoi Sfânta Cruce să fie pusă pe masa altarului Sfintei Sofia. Din Marea-Biserică se făceau apoi, în

fiecare zi, până la sărbătoarea Adormirii Maicii Domnului, procesiuni în cartierele orașului, pentru a purifica aerul și a-i proteja pe locuitorii capitalei de epidemiile ce se puteau răspândi cu repeziciuni la acea epocă și mai ales pe căldurile din luna august. Astfel, după ce a folosit tuturor celor care au cinstit-o cu credință, Sfânta Cruce era repusă în palat.

Aducerea moaștelor Sfântului Ștefan

În luna august, în ziua a doua, pomenirea aducerii moaștelor Sfântului întâiului Mucenic și Arhidiacon Ștefan. Trecând multă vreme după mucenicia ce a luat sfântul pentru Hristos, și fiind împărat întâiul între împărații creștinești, Sfântul Constantin, dacă s-a umplut toată lumea de liniște și de pace, s-a arătat comoara cea scumpă a moaștelor întâiului mucenic. Căci un om oarecare din satul unde erau ascunse în pământ moaștele întâiului mucenic, bătrân la vârstă și cu vrednicia preot, și cucernic cu viața, anume Luchian, a văzut vedenie, în care i se arată de trei ori întâiul mucenic. Deci preotul a descoperit vedenia episcopului Ioan, care, umplându-se de bucurie și mergând la locul acela cu clerul cetății, și săpând, au aflat racla în care erau sfintele moaște. Și îndată s-a făcut cutremur și a ieșit bună mireasmă, care a umplut pe cei ce erau acolo; iar glasuri de îngeri ziceau: "Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe

pământ pace întru oameni bunavoire".

Îndată patriarhul Ierusalimului cu alți doi episcopi și cu clerul și cu tot poporul, închinându-se sfântelor moaște, le-au așezat în sfântul Sion, cu lumini și cu cântări și tămâieri, și cu cinstea ce se cădea. După aceea s-a zidit sfântului o biserică în aceeași cetate de un oarecare Alexandru, boier de sfat, care rugând foarte mult pe arhiereu a luat moaștele sfântului și le-a pus acolo cu toată cinstea. Dar încă nu trecuseră cinci ani după mutarea aceea, și îmbolnăvindu-se boierul acela spre moarte, și-a făcut un sicriu de chiparos asemenea cu al sfântului, și punându-l lângă acela, când a răposat a fost pus în el.

După aceea, peste opt ani după moartea lui Alexandru, fiind împărat creștinilor sfântul și marele Constantin, și patriarh Constantinoplei Mitrofan, femeia lui Alexandru, cu numele Iuliana, fiind îndemnată de mulți ca să se mărite iarăși, din pricina averii și frumuseții ei, ca să nu ajungă să facă una ca aceasta, s-a gândit să ia trupul bărbatului ei și să se ducă în patria ei și la tatăl său la Constantinopol. Dar, fiind cuprinsă de oarecare pronie dumnezeiască a lăsat sicriul bărbatului ei și, vărsând multe lacrimi, a luat racla sfântului. Și punând racla cu sfintele moaște pe un pat și încărcându-l pe un asin, și-a făcut calea ei. Și toată noaptea se auzeau cântări dumnezeiești de îngeri și locul acela se umplea de bun miros, ca și cum s-ar fi fost vărsat mult mir, iar duhurile cele viclene plângând, strigau: *"Vai nouă, că Ștefan trece prin mijlocul nostru, chinându-ne"*.

De aceea, sosind la Ascalona, cetatea de lângă mare, și aflând corabie și tocmind-o cu 50 de galbeni de aur, au pornit la drum. Însă este cu neputință a scrie și a povesti pe scurt câte minuni și semne s-au făcut în acea călătorie. Iar dacă au sosit la cetatea împărătească, și a auzit împăratul aceasta, și cele despre femeia lui Alexandru, au adus-o înaintea împăratului și a spus cu amănuntul toate. Atunci și iubitorul de Ortodoxie împărat, auzind acestea și umplându-se de bucurie și de veselie, a poruncit arhiereului să iasă înainte cu tot clerul și cu poporul și să aducă cu toată cinstea și evlavia pe sfântul la palatul împărătesc.

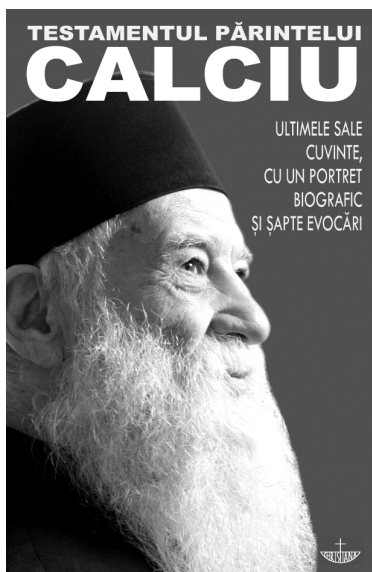
Din minunile ce s-au făcut atunci vom spune una: Au tras catării carul în care era racla cu sfintele moaște, până ce au sosit la locul ce se cheamă Constandiane, unde s-au oprit. Iar unul dintre catări grăi cu glas omenesc: "Pentru ce ne bateți? Că aici trebuie să fie așezat sfântul". Aceste graiuri dacă le-au auzit arhiereul, și toată adunarea poporului, au dat laudă lui Dumnezeu cu mare glas. Încă și binecredinciosul împărat auzind acestea, s-a minunat și îndată a zidit o sfântă biserică întâiului mucenic în locul acela, întru slava și lauda Domnului nostru Iisus Hristos și a Sfântului Său Arhidiacon Ștefan.

Apariții Editoriale despre și de Părintele Calciu

La Editura Christiana, a apărut volumul omagial „*Testamentul Părintelui Calciu*”. Acesta conține ultimele sale cuvinte, un profil biografic semnat de Răzvan Codrescu și șapte evocări semnate de Părintele Iustin Pârnu, starețul Mănăstirii Petru Vodă - Neamț, Claudiu Târziu, Demostene Andronescu, Raul Volcinski, Șerban Popa și Patricia Sullivan, avându-i ca îngrijitori pe Răzvan Codrescu, Lucian D. Popescu și Claudiu Târziu.

Cartea se poate procura de la standul de cărți al bisericii noastre sau prin comandă poștală la prețul de \$20. Vă mulțumim pentru ajutorul acordat Bisericii.

Mai jos vă prezentăm o frumoasă imagine primită dintr-un pelerinaj făcut la Mănăstirea Petru Vodă, cu mormântul părintelui Gheorghe Calciu.

Românașul

Luciana Blându

În vara anului 2002 când am ajuns pe aceste meleaguri prima grijă a fost să mergem la biserică pentru că dacă o parte din “rădăcina” noastră s-a smuls prin mutarea noastră aici, cu “rădăcina” spirituală același lucru nu trebuia să se întâmple. Toți cei care am venit aici am făcut un legământ în fața lui Dumnezeu și a părinților noștri să nu ne lepădăm de credință și neam. Frumusețea unei biserici este dată și de numărul credincioșilor din biserică. Iar numărul de credincioși este sporit dacă preotul este vrednic. Noi am fost ajutați de Bunul Dumnezeu să fi avut un preot vrednic, pe părintele Gheorghe Calciu, care avea cu certitudine un dar – puterea rugăciunii. Rugăciunea neîncetată a părintelui a făcut ca biserica să se umple de tineri printre care părintele se simte cel mai bine fiindu-le tuturor părinte spiritual.

Am privit cu luare aminte într-o duminică la părintele Gheorghe Calciu: în timpul Sfintei Împărtășanii face plecăciuni în fața copiilor, în fața lui Dumnezeu și a copiilor. Este minunat și înălțător ceea ce se întâmplă în biserica noastră datorită prezenței în număr foarte mare a copiilor.

În noiembrie 2005 când a început Postul Crăciunului a fost înființat grupul de copiii «Românașul» al Bisericii noastre. Cu prilejul praznicului Nașterii Domnului s-a «născut» și grupul nostru de copiii.

Ne-am adunat cu mic, cu mare, pentru a începe repetițiile pentru serbarea de Crăciun. La început s-au înscris 15 copii cu vârste cuprinse între 5 și 15 ani.

Mamele și bunicile au fost cele mai aprige susținătoare ale grupului, toate au avut acea conștiință românească de păstrare a credinței și tradiției. Fiecare adusese din România câte o piesă de costum popular, în special moșteniri de la bunici. Fiecare lucrușor a fost cusut cu dragoste care se revărsa asupra fiecărui copil oriunde l-ar purta.

Serbarea de Crăciun din anul 2005 a fost un prilej minunat de a ne aduce aminte de copilărie, copiii au cântat îngerește colinde tradiționale românești și aceasta datorită mamelor și bunicilor care au repetat cu ei acasă zi de zi, repetițiile făcute împreună fiind doar pentru omogenizarea grupului. Când s-a deschis cortina și au apărut copiii în costume naționale luminați puternic de reflectoare, sufletele noastre ale părinților s-au umplut de bucurie: ne-am făcut datoria de creștini și de români. Părintele Calciu a fost foarte încântat spunând «Parcă sunt ireali!». A fost o mare surpriză și bucurie pentru dânsul Serbarea de Crăciun dar și pentru noi toți.

Angajament pentru susținerea noii Biserici

Dragi credincioși, ce este mai plăcut Domnului decât să ne vadă uniți în efortul de a construi o nouă Biserică? Deci, să nu ne sfîim nici unul dintre noi în a ne alătura efortului de a ridica împreună casă Domnului. Numai prin rugăciunea, gândul bun, sfatul, înțelegerea și ajutorul financiar pe care îl vom oferi, după puterile fiecăruia, vom reuși să ducem la bun sfârșit acest proiect înălțător, dar și necesar nevoilor curente ale parohiei noastre. O modalitate în care putem ajuta la construirea noii biserici este să devenim susținători direcți ai bisericii, prin a ne angaja să donăm o sumă periodică, stabilită de fiecare după posibilități, pentru fondul noii biserici în anul curent. Aceasta poate fi donată anual, lunar, sau după cum determină fiecare. Biblia ne îndeamnă să dăm înapoi Domnului „*primele fructe*” ale recoltei noastre, astfel recunoscând că toate ale noastre de la El vin. „*Iară Domnul poate să vă binecuvânteze în abundență, pentru ca și voi să aveți destul și să dați mai departe...*” (Corinteni 9:7).

Vechiul Testament sugerează ca fiecare să doneze o proporție (10%) din câștigul sau, de la Domnul primit, înapoi către El. Căci cu cât mai multe ni se dau, cu atât mai mult este așteptat de la noi (Luca 12:48). „*Însă fiecare dintre noi să facă după cum a decis în inima sa, iară nu din teamă sau obligație, căci Domnul iubește pe cel care dă bucuros*”

În anul 2006, am avut 63 de enoriași care s-au angajat să doneze, regulat, o sumă prestabilită pentru susținerea bisericii noi. Anul acesta, avem sub 20 de angajamente până în prezent. Cheltuielile lunare pentru plata împrumutului pentru teren sunt de aproximativ \$12,000, deci este nevoie de cât mai multe resurse pentru a putea plăti acest împrumut. Dacă inima vă îndeamnă, și încă nu ați completat formularul de susținător al noii biserici, nu ezitați să răspundeți chemării Domnului chiar astăzi. Este mare nevoie de ajutorul Dumneavoastră, care va fi primit cu dragoste pe pământ și în cer.

Angajament de donație pentru Biserica Sfântul Apostol Andrei pentru anul 2007

Nume, Prenume

Angajament pe 2007

Donațiile vor fi făcute: săptămânal, lunar, anual, de ori pe an

Toate donațiile Dumneavoastră sunt deductibile la taxe.

Bun venit !

Duminică 8 iulie, la ora 6:27 AM, Parohia noastră s-a întregit cu un nou membru Alexandra. Îi urăm micuței sănătate iar părinților Cristina și Marius să o crească în dragostea și credința strămoșească ortodoxă.
(*Părintele Claudiu Luțai*)

Eveniment cultural

Duminică 29 iulie, după Sfânta Liturghie va avea loc un eveniment cultural în sala socială avândul ca invitat de onoare pe Dr. Aurel Sașu, profesor universitar al Universității din Cluj-Napoca.

Mulțumiri

Părintele Claudiu Luțai și mămicile care se află în așteptarea barzei mulțumesc Comitetului Doamnelor pentru frumosul eveniment de sărbătorirea care a fost organizat Duminică, 22 iulie, după Sfânta Liturghie, în sala socială a Bisericii noastre. Mulțumim de asemenea doamnei Gina Ardelean care a coordonat organizarea acestui eveniment. Au fost momente foarte frumoase petrecute împreună.

Cereri și Oferte

Îngrijire copil: Caut ajutor îngrijire copil de 7 luni „part-time”: două ore pe zi sau două zile (8 ore) pe săptămână. Tranziție ușoară, eu lucrez de acasă. Locuim în Columbia, MD. Vă rog să sunați la 443-883-5946 sau email cotrocol@yahoo.com.

Cazare: Este disponibil spre închiriere un dormitor într-un apartament cu două dormitoare, foarte aproape de stația de metrou Vienna, în zona orașului Fairfax, Virginia. De asemenea, este o stație de autobuz CUE în apropiere, care asigură o legătură permanentă cu orașul Fairfax. Toate utilitățile sunt incluse în preț. Este cerut depozit. Contactați pe Simona Cuc la 703 280 1005 sau simona_cuc@yahoo.com.

Real Estate: Laura Sfeclă oferă servicii de Real Estate pentru vânzători și cumpărători în statul Virginia. Analiză de piață gratuită pentru orice proprietate. Contact: 571-242-4760, lsfecla@hotmail.com

Portal ortodox pentru părinți

Doamna Claudia Lupu ne-a semnalat o pagină de web cu multe lucruri utile pentru părinți: <http://www.crestinortodox.ro>. Aici puteți găsi rugăciuni pentru copii, povestiri biblice, povestiri cu tâlc educative, ghicitori, jocuri, povestiri audio precum și Biblia copiilor.

Programul Slujbelor

Duminică 29 iulie: Duminica mersului pe apă, a 9-a după Rusalii.

9:30 *Utrenie*, 10:30 *Sfânta Liturghie*

Miercuri 1 august – Vineri 3 august:

19:00 *Acatistul Maicii Domnului*, *Sfânta Spovedanie*

Sămbătă 4 august: Sfinții 7 tineri din Efes

19:00 *Acatistul Maicii Domnului*, *Sfânta Spovedanie*

Duminică 5 august: Duminica vindecării lunaticului, a 10-a după Rusalii. Cuviosul Ioan de la Neamț

9:30 *Utrenie*, 10:30 *Sfânta Liturghie*

Luni 6 august: Schimbarea la Față

10:30 *Utrenie*, *Sfânta Liturghie*

Luni 6 august – Vineri 10 august:

19:00 *Acatistul Maicii Domnului*, *Sfânta Spovedanie*

Sămbătă 11 august: Sfântul Nifon

19:00 *Acatistul Maicii Domnului*, *Sfânta Spovedanie*

Duminică 12 august: Duminica datornicului nemilostiv, a 11-a după Rusalii. Sfântul Mucenic Fotie. Sfântul Timotei

9:30 *Utrenie*, 10:30 *Sfânta Liturghie*

Miercuri 15 august: Adormirea Maicii Domnului

11:00 *Utrenie*, *Sfânta Liturghie*

Postul Maicii Domnului

De miercuri, 1 august, până miercuri 15 august este Postul Maicii Domnului. Sâmbăta și duminica este dezlegare la vin și ulei. Pe data de 6 august, de Schimbarea la Față, este dezlegare la pește.

În fiecare zi, de luni până sâmbătă va avea loc Acatistul Maicii Domnului. Vă puteți spovedi zilnic, înainte sau după slujbele programate.

Pentru a susține multiplicarea buletinului vă sugerăm donația de 15\$ pentru anul 2007
Pentru a-l primi săptămânal acasă vă sugerăm donația minimă de 30\$ pentru anul
2007 (specificați pentru buletinul săptămânal).

Buletinul săptămânal realizat sub îndrumarea și binecuvântarea Părintelui Claudiu Luțai
de către Comitetul pentru publicații, coordonator: Mihai Boicu secretar@sfantacruz.org
Au participat: Lucian Blîndu, Luciana Blîndu, Cristina Boicu și Delia Velculescu.